

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tribunal Poenitentiæ Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut
Reo Posterior De Confessario Ut Judice**

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

Art. 1. An peccata sint pro futura Confessione scripto adnotanda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

loco expedientia sunt : unum peccatorum adnotacionem in charta concernit ; alterum electionem Confessarii.

ARTICULUS I.

An peccata sine profutura confessio-ne scripto adnotanda ?

iii. Cajetanus *V. Confessio. condit.* n. 11, id esse valde utile, imò quod alii no-tant, etiam confundendum faltem iis, qui-bus memoria est valde debilis ; est enim hæc diligentia de se non mala, & aliàs ordinatur ad bonum finem ; mo-dò prudenter fiat, & caveatur probabile ejusmodi scripturam amittendi pericu-lum : cùm enim scriptura sit signum ali-quot permanens, naturâ suâ publicum, & hoc ipso, quia amitti potest, multis peri-culis expositum, confessio per eam insti-tuenda reddi potest per quam odiosa & gravis, utpote nata ad peccatum etiam alteri, non habenti potestatem absolvendi, manifestandum, ad quod sanè nemo aliàs, nisi volens obstringi potest. Hinc jam

n. 12. Patet, neminem per se obliga-tum esse, peccata sua, cùm ad sacrum Pœnitentiax Tribunal perferenda sunt, scripto committere, saltem, si suæ me-moria confidere queat : imò etiam ne-quet tunc, cùm labilem & lubricam me-moriā habet, Bonac. *D. 5. g. 5. f. 2. p. 2.* §. 1. n. 4. & p. ult. n. 7. Henriq. *L. 4. c. 4. n. 8.* Coninch. *D. 7. d. 9. n. 72.* Regi-nald. *L. 6. c. 3. n. 82.* Suar. *D. 22. f. 10. n. 4.* Dicast. *D. 7. d. 14. n. 244. & D. 9. d. 10. n. 869.* & alii communiter, inter quos est etiam Lugo *D. 15. n. 41.* apud eundem Dicast. *dicto n. 244.* sufficit ni-

mirum, ut qui confiteri cogitat, adhibeat moralem & humano modo coniuetam & ordinariam diligentiam, peccata in memoriam revocandi : ad maximam, extraordianariam, & non communem ne-mo tenetur juxta dicta n. 7. sed solum ad mediocrem, de qua suprà an. 8. Neque extat ullum præceptum Divinum reti-nendi memoriam peccata, sed, cùm adest tempus confessionis, ea, quorum factò diligenti examine recordamur, confiten-di. Adde, quòd usus fidelium id satis declareret; pauci enim sunt, qui scribunt, & qui id faciunt, solum ex devotione & superabundanti, quæ laudanda est, di- ligentiâ faciunt.

n. 13. Dixi autem : *Per se* : in aliquo enim raro casu potest contingere, ut te-neatur quis etiam scripto, si aliter non possit, confiteri. Hinc si articulus mor-tis urgeat, & moribundus existimet, se non posse elicere perfectam contritio-nem, nec superesse aliud medium consu-lendi æternas suæ saluti, præterquam confessionem scriptam ad eam, seposito quo-vis revelationis periculo, tenerur. Suar. *D. 36. f. 6. n. 7.* Bonac. *D. 5. g. 5. f. 2. p. ult. n. 6.* Dicast. *n. 241.* & alii, ab ipso relati n. 239. inter quos est etiam Lugo dicta *D. 15. n. 87.*

n. 14. Ceterum character, si quis om-nino velit scripto confiteri, sit, oportet, ejusmodi, ut omnia peccata commode & sine hæsitatione legi possint; non enim desunt, qui licet in suis delictis de-scribendis sint perquam accurati, tam malè tamen scribant, ut ea non nisi syllabatim dicere possint, non sine sua ipso-rum, aliorumque gravi molestia & fasti-dio : præstat ex memoria sua peccata

Con-

Confessario aperire, quām ex charta tam malē formata; sic enim illa cum majori devotione & contritione exponentur, & patet in confessione.

115. Nec refert, periculum esse, ne unum vel alterum elabatur inter confitendum ex memoria; hoc enim periculum rārum est: &, si contingat, ut omittatur aliquid peccatum ob inculpatam obli-
vionem, excusatur p̄nitens, & à peccato
sic omisso nihilominus absolvitur, et si
cum obligatione id, postquam in memo-
riam redit, in proxima confessione mani-
festandi.

ARTICULUS II.

De Confessario diligendo.

116. Si quod ullum est negotium, in quo opus sit fideli amico, & directore, est id, quod est de confessione peragen-
da: si verò p̄nitens in eo diligendo aliud quidpiam, quām quod ad ipsum in via salutis dirigendum spectat & facit,
consideret, nā ille vanus sit, & progres-
sus in virtute non satis studiosus. In de-
ligendo ergo Confessario nihil aliud præ-
ter animae suā salutem attendat, & deli-
gateum, qui sit vir doctus & prudens,
quem ut Patrem suum amet, ut Ju-
dicem suā conscientiae timeat, ut Du-
cem in via spirituali sequatur, ut Magi-
strum rerum spiritualium audiat, ut Me-
dicum in morbis, molestiis, ac difficul-
tibus animi consulat; tandem eum, cui
se totum sincerè aperiat, & à cuius nu-
tu, consilio & directione in omnibus ad
salutem suam spectantibus pendeat. In-
credibile enim est, quanti id momenti
sit, & quantum boni, consolationis, &

R.P. Stoz Trīb, Panič.

securitatis in eo insit. Quod ergo face-
ret quis ad succurrendum corpori malē
affecto, hoc ipsum, imò amplius faciat
animae causā, cuius salus longē potior est
sa lute corporis. Confessarium enim ig-
norantem & imperitum querere, est quo-
dāmmodo certum sibi ducem ad infer-
num querere; idque est, ut Suar. D. 28.
f. 2. n. 9. & Reginald. I. 6. c. 3. n. 73.
tradunt, peccatum grave, siquidem talis
Confessarius studiosè queratur, potest
enim contingere, ut bonā fide eligat il-
lum, quem putat esse doctum, peritum,
& sufficientem ad rectam tanti mysterii
administrationem, cūm tamen postea
longē alium experietur, videlicet indo-
ctum &c.

117. Quod si ergo unum talem, qua-
lem dixi, tibi delegeris in Confessarium,
eo unico deinceps, quoad fieri potest, uté-
ris, neque ab uno ad alium, mox ad ter-
tium discurses: hoc enim nihil est per-
niciosius, nihil periculosius, nihil ineptius;
tales enim discursores & vagabundi plū
satis indicant, se nolle juvari & dirigi, imò
nec veram suī emendationem proponere.
Si tamen tanta esset verecundia, ut peric-
ulum sacrilegii ex confessione non in-
tegrā immineret, melius esset, alium adire,
& in tenebris peccati virus evomere,
quām in tenebras exteriōres & aternas se
conjicere.

118. Nihilominus tamen tuo sic electo
Confessario non debes ita te addicere, ut
si mutandus sit, inde turberis: et si enim
expedit, conscientia suā morbos sem-
per deregere uni Medico, qui agnito
periculo relapsus sciat adhibere con-
gruentem medicinam, & in dubiis aliis
que rebus, ad animae salutem spectanti-

F

bus,